Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

et qui dimittā duxerit
mechatur. Dicunt ei
discipuli eius. Si ita è
causa hōis cum vxōe
non expedit nubere. Ci
dixit. Non omnis capi
unt vbum istud sed q
bus datum est. Vsq
ad ppe ante pēthec si ve
nit lcō. Omne gaudiū.
Euōn Ego sum vitis.
Si vō pst. lcō. Plures
fā sūt. Euōn. Vigilate
ergo qz nc. Petronel
le virg lcō. Sapia lau.
Euōn. Sile est te. c. ꝛc.
Marcellini et pet. al lē
Pati estote. Ke in fine
libri. lcō. ii. apk b ꝛo.
Respondens vnus
de seniorib: dicē
mihi. Hi qui amic
ti sunt stolis albis:
qui sūt. et vnde vene
runt? Et dixi illi.
Domine mi tu scis. Et di
xit mihi. Hi sūt q
venerūt de tribulaci
one magna. et laue
rūt stolas suas et de
albauīnt eas in sang
ne agni. Ideo sunt an
te thronū dei et seruiūt
ei die et nocte in tēplo
eius: et qui sedet i thō
no hic habitat super
illos. Non esurient
neqz sitient amplius.
neqz cadet sup illos
sol. neqz ullus estus:
qm agnus dei qui in
medio throni est reget
illos: et deducet eos
ad vite fontes aqrū.
Et absterget deus ōē
lacrimam ab oculis
eorū. Euōn. Cū audie
Bonifacij et socior
eius lcō. Qui timet do.
Euōn. Ecce ego mit.
Primi et felicianī lcō
Iudicius deus et pat
lcō e. bā petri ap.
Regni Nolite pgna